

дел 20

Александар Македонецот е архитект, создавач и градител на еден нов светлоглед, нова филозофија за просторот, културата и односите меѓу луѓето - наречен македонизам. На тој начин Александар го задолжил светот со ново духовно, културно, научно и друго наследство. Тој, исто така, го задолжил светот со многу славни имиња, изуми, творби, театар, писмо, наука, филозофија, религија, музика и уметност.

Најголема негова заслуга, освен градителската и македонизмот е што ни го зачува и овековечи името Македонија и Македонци.

Македонизмот претставувал македонски систем на владеечки начела, кои претставувале супериорно признавање на сопствените, македонски национални интереси, со истовремено признавање на истите кај другите народи, како и политичка стратегија за нивно усогласување сè до хармонизацијата на меѓународните и меѓудржавните односи во светот.

Македонизмот како македонска политичка филозофија на владеење бил составен дел од македонската филозофија, која Александар само ја афирмирал. Пред него, оваа филозофија ја про-

Трагајќи по легендите, лагите и мотивите, откривме дека сè се знае уште пред Исус, сè е дело на Македонците и дека 20 века се развивале само техниките. Истовремено се вршела смислена девалвација, деградација и геноцид врз Македонците.

Македонија како најстара држава на континентот, на светската цивилизација ѝ подарила голем број светски вредности, значајни за светската цивилизација.

Македонците како најстар народ на планетава Земја, создале и оставиле големи траги на разработени правила и принципи со својата мудрост, логика, градителство, воинственост и дипломатија.

Македонската писменост, култура, уметност, музика, право и просветленост се први кои на светот му биле понудени во целиот свој сјај.

Македонецот Александар е еден од многуте македонски цареви кој го задолжил светот, но и Македонците, бидејќи го зачувал нивниот идентитет.

Книгата претставува пророштво за иднината и фенер за просветление.

Наша цел беше пред македонската и светската јавност да обелодениме нови автентични докази за македонскиот цар кој бил од Бога определен да прави чуда на Земјава и на видлив начин сите народи на светот да ја почувствуваат благоста Божја.

мовирале плејада македонски цареви.

Македонската филозофија ги создала фундаменталните принципи на разбирање и на севкупното постоење (универзумот-макрокосмосот) на човековото битисување (микроскосмосот). Тие претставувале организиран систем на дејности заради сфаќање, оценување, структурирање и разрешување на сите вредносни појави и процеси, со една единствена крајна цел - позитивно менување на животот на луѓето.

Македонската империја така воспоставила свој принцип на сознанија во науката и другите вештини, а тоа е по-

Од книгата на
Пандил Костурски и
Ристо Поповски
"Александар Македонски
Македонизам"

знатиот материјалистички принцип во филозофијата.

Македонската наука имала ориентација и кон сублимирањето на светските знаења, што ѝ обезбедувало водечка улога во тогашните цивилизации. Знаењата и аргументите со кои располагала македонската наука биле применувани во македонското царство низ техниките на владеењето и управувањето.

Резултатот од овој македонски систем на сознанија и на неговата практична примена бил единствениот препознатлив организиран политички, воен и државен систем во светот, кој ја претворил македонската империја во доминантна економско-политичка, воена и културна сила на Македонскиот

и сите други нешта околу него. И, тој го сторил тоа.

Гледајќи кон своето со свои очи, како што нè насочува Крсте Петков Мисирков, наведнати врз книгите и врз географските карти ги откриваме вековните знаци и вековните последици од разните импутации и кумувања на името Македонија од разните писари, политичари и поробувачи, дека тоа е географски поим и дека Македонците името го добиле од земјата. Потоа се измислувале разни погрдни имиња, како македонска салата и дека Македонците се аморфна маса, кое сè заедно потоа лесно се вклопувало во разните шеми и договори против Македонците. Фактите го покажуваат спротивното - дека Зем-

е универзалниот татко, активниот симбол наспроти Месечината која е мајка. Тоа е симбол на знаењето, интелектот, мудроста, логиката и добрината.

Кај Македонците од древнина до денешен ден е меморирано верувањето дека сонцето претставува слика на доброто. Тоа се изразува преку видливите нешта, идентификувани во македонската народна филозофија на *Bona Fides* и позитивна енергија, најнепоср-

полуостров и во пошироки светски рамки.

Од македонскиот систем на владеење произлегле повеќе потсистеми на политички структури и политички односи - внатре и надвор од империјата. Тоа биле: единствен правен систем, систем на државна структура, економски систем, систем на култура и уметност, морален систем (македонска етика), урбан систем (изградба на нови градови и урбани центри и демографски систем за населување на овие центри со мешано население).

Фундаментот на македонизмот се наоѓа во древното име Македонија и во Добрата Волја (*Bona Fides*). Камената епоха не распознавала имиња. Во книгата на Создавањето читаме дека Господ му предпочил на човекот да ги именува добитокот, животните, птиците

јата го добила името од името на луѓето и тоа е клучот на вековниот европски отпор и вековните европски лаги против Македонците. Овој доказ за Македонците го наоѓаме во книгата на Создавањето.

Според други извори, зборот Маг значи Бог, а Дон - газда. Според трети докази, Херодот намерно книгата за Македонците ја именувал "Тера-пси-хора", оставајќи знак за идните генерации, дека тоа е народ газда на земјата.

За други, пак, Ма и Дон го претставуваат богот на сонцето. Оттука буквалното значење било дека Македонците биле луѓе на сонцето.

Сонцето како астрален симбол бил и е дел од македонската култура. Тоа е симбол на врховната вселенска моќ, око на светот, око на денот, слава, сјај, правда и царско достоинство. Сонцето

едно преку народниот бит и миоглед.

Македонската *Bona Fides* има своја мудросна храна, која влијае на логиката, а која овозможува турнување во прапрадревнината, или уште поконкретно во времето на палеолитот, неолитот, бронзената и македонската (античка) ера па наваму. Така се отвора нов светоглед, дека во сите познати религиозни системи и митологии од древните времиња, постои верување за почетокот на времето, кога Господ воспоставил свет достоин за слово. Тоа било едно свето дело, зошто било полно, хармонично, делотворно и плодно.

(продолжува)